

Sygn. akt II K 77/16

1 Ds. 375/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Justyna Gawin – Kwiatek

Protokolant Marta Michniewicz

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy J. T.

po rozpoznaniu dnia 12 kwietnia 2016 sprawy karnej

P. Ł.

syna P. i D. z domu K.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 marca 2015 roku w Ś., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą pobił K. D. w ten sposób, że uderzyli go trzykrotnie pięścią w twarz narażając go w ten sposób na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub doznania ciężkich obrażeń ciała, przy czym działaniem swoim spowodowali u K. D. obrażenia ciała w postaci obrzęku i bolesności uciskowej grzbietu nosa, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

I. oskarżonego **P. Ł.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 158 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to stosując przepisy kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym w dniu 3.03.2015 roku na podstawie art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. zwalnia oskarżonego od uiszczenia opłaty i od ponoszenia wydatków powstałych od chwili wszczęcia postępowania zaliczając te wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 77/16

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego na rozprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony K. D. w marcu 2015 roku był uczniem (...) przy ul. (...) w Ś.. Do tej samej szkoły uczęszczała M. W. (1), która wówczas była dziewczyną G. C. (1).

W dniu 01 marca 2015 między pokrzywdzonym, a M. W. (1) na portalu społecznościowym (...) doszło do wulgarnej wymiany zdań. Jej powodem było to, że M. W. (1) w sposób obraźliwy skomentowała wypowiedź zamieszczoną przez W. B., która była bliską koleżanką K. D.. Wówczas pokrzywdzony dodał wulgarny komentarz pod zdjęciem M. W. (1).

W tym samym dniu K. D., za pomocą komunikatora internetowego otrzymał wiadomość od G. C. (1) używającego pseudonimu (...), w której G. C. groził mu, „że go połamie”, albowiem wulgarnie wyraził się o jego dziewczynie tj. M. W. (1). Nadto G. C. (1) nakazał pokrzywdzonemu przeprosić M. W. (2). Pokrzywdzony odpowiedział, że przeprosi ją wówczas, gdy ona przeprosi jego koleżankę W. B..

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonego K. D. k. 4v-5
- zeznania świadka M. W. (1) k. 11v
- zeznania świadka G. C. (1) k. 41v-42, 165v

W dniu 03 marca 2015 roku, ok. godz. 13:30 oskarżony P. Ł. wraz z G. C. (1) udali się do Zespołu Szkół Zawodowych nr (...) przy ul. (...) w Ś., gdzie kończyła się właśnie 6 godzina lekcyjna. W/w stanęli w przedsionku korytarza znajdującego się przy drzwiach głównych. Do G. C. (1) podeszła jego dziewczyna – M. W. (1) i wskazała na K. D., jako na osobę, która obraziła ją na portalu F.. Gdy pokrzywdzony otwierał drzwi wejściowe od szkoły został złapany za plecak przez G. C. (1) i uderzony przez niego pięścią w twarz. Do G. C. (1) dołączył oskarżony P. Ł., który dwukrotnie uderzył pokrzywdzonego w twarz pięścią. Następnie oskarżony wraz z G. C. (1) zostawili pokrzywdzonego i udali się w stronę ul. (...).

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. Ł. k. 23v
- zeznania pokrzywdzonego K. D. k. 4v-5
- zeznania świadka G. C. (1) k. 39, 41v-42, 165v, 215v
- zeznania świadka W. B. k. 13v-14
- płyta DVD – R z zapisem kamer monitoringu (...) w Ś. k. 16
- oględziny płyty DVD-R z zapisem kamer monitoringu (...) Ś. k. 47 v

Na skutek zdarzenia K. D. doznał obrażeń ciała w postaci obrzęku, bolesności uciskowej grzbietu nosa, które to obrażenia naruszyły czynności narządów ciała pokrzywdzonego na okres poniżej dni siedmiu.

Dowód:

opinia biegłego – k- 55

Oskarżony P. Ł. ma obecnie 18 lat, posiada wykształcenie podstawowe, pozostaje na utrzymaniu matki, był karany sądownie.

Dowód:

- dane osobo – poznawcze – k. 23v
- dane o karalności k. 199-200
- wywiad środowiskowy k. 203-204v

Oskarżony P. Ł. słuchany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się częściowo do zarzucanego mu czynu – „przyznaje się do tego, że tego chłopaka uderzyłem dwukrotnie, to znaczy raz go trafiłem z otwartej dłoni, raz nie trafiłem”. Wskazał, iż w dniu zdarzenia poszedł do Zespołu Szkół nr (...) wraz z G. C. (1), albowiem dziewczyna G.

M. W. zadzwoniła po niego i poprosiła, aby po nią przyszedł. Zaprzeczył, aby M. W. (3) wskazywała mu jakąś osobę i dodał, że uderzył pokrzywdzonego, albowiem ten pierwszy uderzył go „z bara i coś po nosem zaczął gadać”. Nadto dodał, że K. D. uderzył dwukrotnie raz w policzek, drugi raz nie trafił i nie kopał go, i „nie rozwalil” mu nosa, ponadto nie widział, aby G. C. (1) uderzył pokrzywdzonego.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. Ł. k. 24,

* * * * *

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwoliła na uznanie, że oskarżony jest sprawcą i jest winny popełniania zarzucanego mu czynu.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się częściowo na wyjaśnieniach samego oskarżonego P. Ł. oraz na wiarygodnych, szczegółowych i konsekwentnych i nie budzących zastrzeżeń co do ich zgodności z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń zeznań – G. C. (1) oraz zeznaniach pozostałych świadków: K. D., W. B. i częściowo M. W. (1), a także na dowodach z dokumentów a w szczególności opinii biegłego w zakresie doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń oraz z zapisu monitoringu z Zespołu Szkół nr (...) dokumentującego częściowo przebieg zdarzenia będącego przedmiotem niniejszego postępowania.

Jako zwięzłe i prawdziwe Sąd ocenił zeznania świadka G. C. (1) a przedstawione przez niego okoliczności w postaci miejsca, czasu i sposobu pobicia pokrzywdzonego przez oskarżonego są zgodne z zeznaniami wskazanych powyżej świadków. Co istotne G. C. (1) jest kolegą P. Ł. i dlatego też Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności mogących sugerować, że bezpodstawnie go obciąża.

Walog wiarygodności Sąd przyznał także zeznaniom pokrzywdzonego K. D. oraz W. B.. Zarówno pokrzywdzony jak i W. B. opisali szczegółowo zachowanie oskarżonego i towarzyszącego mu G. C. (1). Ich zeznania cechuje szczegółowość relacji, logiczność w przedstawianiu wydarzeń. Są one spójne wewnętrznie i wzajemnie się uzupełniają w istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy kwestiach.

Zeznania złożone przez M. W. (1) Sąd uznał za wiarygodne tylko w zakresie dotyczącym sporu między nią, a pokrzywdzonym na portalu F.. Natomiast pozostałe jej twierdzenia, w których zeznaje, iż nie zatrzymywała się w szkole i od razu ją opuściła wraz z koleżanką, a nadto nie wskazywała oskarżonemu i G. C. (1) osoby pokrzywdzonego, pozostają w sprzeczności z zeznaniami pozostałych świadków, którego zeznania Sąd uznał za wiarygodne, a także z zapisem z monitoringu, który utrwalił przedmiotowe wydarzenie i dlatego też jej zeznania w tym zakresie na wiarę nie zasługują.

Nagranie zarejestrowane przez kamerę monitoringu Szkoły dopełnia obrazu całości uznanego za wiarygodny materiału dowodowego. Co prawda nie dokumentuje ono całego zajścia – na nagraniu widać moment, w którym do oskarżonego i G. C. (1) podchodzi M. W. (1), widać również jak G. C. (1) łapie pokrzywdzonego za plecak i uderza go w twarz, a następnie wszyscy znikają z zasięgu obrazu kamery - to pozwala zweryfikować zeznania K. D.. Pokrzywdzony opisał przebieg zdarzenia dokładnie w ten sam sposób w jaki jest ono utrwalone na przedmiotowym nagraniu, co jednoznacznie świadczy o tym, iż jego zeznania są w pełni wiarygodne i zgodne z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń.

W świetle zeznań G. C. (1) uzupełnionych o zapis z monitoringu i ujawnionymi w sprawie wyjaśnieniami oskarżonego Sąd uznał, że bezpośrednie przeprowadzenie dowodu zeznań K. D., W. B. i M. W. (1) nie było niezbędne i poprzestał na odczytaniu złożonych przez nich zeznań.

Odnośnie wyjaśnień złożonych przez oskarżonego P. Ł. Sąd dał im wiarę w zakresie w jakim oskarżony przyznaje się do dwukrotnego uderzenia pokrzywdzonego w twarz. Wyjaśnieniom oskarżonego, w których neguje udział G. C. (1)

w przedmiotowym zdarzeniu oraz w części w której wskazuje on na prowokacje ze strony K. D., nie można dać wiary, gdyż przeczy im zgromadzony w sprawie, a uznany przez Sąd za wiarygodny, materiał dowodowy.

Za w pełni wiarygodny materiał dowodowy Sąd uznał pozostałe ujawnione i zaliczone w poczet dowodów dokumenty. Ich autentyczność, wiarygodność i wartość dowodowa nie budziły wątpliwości Sądu. Ich wiarygodność nie była również kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że sprawstwo oskarżonego P. Ł. w przedmiocie przypisanego mu czynu nie może budzić żadnych wątpliwości, a jego wina została udowodniona.

Oskarżony swoim działaniem wyczerpał ustawowe znamiona zarzucanego mu czynu tj. występku z art. 158 § 1 kk i 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Oskarżony działając wspólnie i w porozumieniu z G. C. (1) pobił pokrzywdzonego uderzając go pięścią w twarz i powodując u niego obrażenia ciała w postaci obrzęku i bolesności uciskowej grzbietu nosa, które to obrażenia naruszyły czynności narządów jego ciała na okres poniżej 7 dni.

Niewątpliwym jest, że tego rodzaju uderzenia mogą spowodować poważne uszkodzenia ciała, zważywszy, że zadawane były w miejsce szczególnie istotne dla funkcji życiowych człowieka tj. głowę. Konstrukcja przestępstwa pobicia nie wymaga ustalenia, który z uczestników zajścia zadał cios pociągający za sobą skutki określone w art. 157§2kk, natomiast pozwala na ograniczenie się do ustalenia, czy dana osoba brała udział w pobiciu, a w przedmiotowej sytuacji niewątpliwie oskarżony brał udział w pobiciu K. D.. Co do umyślności działania oskarżonego Sąd nie miał żadnych wątpliwości. Świadczy o tym sposób jego działania oraz zachowanie.

Przy wymiarze kar Sąd kierował się dyrektywami opisanymi w przepisie art. 53 § 1 i 2 kk oraz art. 58 § 1 kk - wziął pod uwagę zarówno obiektywne elementy społecznej szkodliwości, takie jak: rodzaj i rozmiar ujemnych następstw popełnionego przestępstwa, w szczególności charakter i rozmiar obrażeń spowodowanych u pokrzywdzonego.

W przekonaniu Sądu, jako okoliczność łagodzącą uznać należało stosunkowo niewielki rozmiar obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego, natomiast jako okoliczność obciążającą uznać należy sposób działania oskarżonego wyrażający zupełny brak poszanowania dla praw. Oskarżony działał w ciągu dnia, na zatłoczonym szkolny korytarzu i jeszcze w zasięgu kamery i nie miał żadnych zahamowań w podjęciu wobec pokrzywdzonego działań niezgodnych z prawem, co świadczy o jego demoralizacji i zupełnym lekceważeniu prawa.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć wobec oskarżonego. W tym zakresie sens zapobiegawczego oddziaływania kar sprowadza się do odstraszenia oskarżonego od ponownego wejścia na drogę przestępstwa. Natomiast wychowawcze cele kar realizowane są przez kształtowanie postawy oskarżonego, do której istoty należy krytyczny stosunek do własnego czynu oraz do przestępstwa w ogóle.

Jednocześnie za wymiarem kary przemawiała potrzeba w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Chodzi o to, aby wymierzona kara za przedmiotowe przestępstwo oddziaływała nie tylko na oskarżonego, ale także na innych potencjalnych sprawców przestępstw, których wymierzanie kar powinno z jednej strony odstraszać, z drugiej zaś - kształtować postawy społecznie akceptowane. Chodzi o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku naruszenia prawa.

Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze to, że w czasie popełnienia przez oskarżonego przedmiotowego czynu w Sądzie Rejonowym w Świdnicy pod sygn. akt II K 848/14 toczyła się już przeciwko oskarżonemu sprawa, w której oskarżony był z art. 280§1 kk oraz z art. 278§1 kk w zw z art. 12 kk, a mimo to dopuścił się on kolejnego czynu zabronionego, co również wpływa negatywnie na ocenę jego zachowania. Nadto oskarżony już jako osoba nieletnia miał orzeczony dozór kuratora, popełniał przestępstwa i wykroczenia. W sprawie II K 848/14 został pomimo młodego wieku potraktowany przez Sąd ja osoba dorosła, co świadczy o jego znacznym stopniu demoralizacji.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, która to kara nie może być w żadnym razie, zwłaszcza biorąc pod uwagę zagrożenie karą za tego rodzaju przestępstwo, uznana za

nadmiernie surową czy nieadekwatną w świetle wskazanych powyżej okoliczności. Sąd uznał, iż P. Ł. nie zasługuje na wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Uznać należy, że jedynie dolegliwość związana z wykonywaniem kary pozbawienia wolności może wykazać oskarżonemu naganność jego postępowania oraz skłonić go do przestrzegania porządku prawnego. Orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby wyrazem niczym nieuzasadnionej pobłażliwości. Dlatego należało uznać, że jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania może spełnić swoje cele wobec oskarżonego.

O kosztach sądowych rozstrzygnięto w oparciu o art. 624 § 1 kpk zwalniając oskarżonego od ich ponoszenia w całości, mając na względzie, że oskarżony nie mógłby ich ponieść z uwagi na swoją sytuację materialną (pkt. II wyroku).